

Tilskuddene til disse forskellige Institutioner, selv saadanne, som maa siges at være almenyttige, og andre skulde man jo heller ikke give Tilskud. Men paa den anden Side har alle Ministerier bestræbt sig for at give Tilskud i en Højde, som man kunde antage maatte strække til. Derved fremkommer nominelt en Udgiftsstigning, men reelt er det en Opfordring til bedre Økonomi og en Aflastning af Tillægsbevillingsloven.

Der er endnu to Poster, der ikke har kunnet komme med paa det foreliggende Finanslovsforslag. Den ene er den Udgifts-nedsættelse, der vil blive en Følge af den nye Militærordning, og den anden den Udgiftsforøgelse i Forhold til det paa Budgettet opførte, der vil være en Følge af Vedtagelsen af det forelagte Lovforslag om Aldersrente, hvorved den nuværende Aldersunderstøttelse forandres til en Aldersrente med faste Tilskud efter bestemte Regler. Det vil antagelig medføre nogen Forøgelse af Udgiften. Paa den anden Side staar altsaa den væsentlig større Udgiftsformindskelse, der vil være en Følge af Militærreformens Vedtagelse, og det Beløb, som jeg opgav før, der skulde være til Raadighed for Tillægsbevillingsloven, paa 45 700 000 Kr. vil altsaa derigennem blive forøget.

Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde før med Hensyn til Statsinstitutionerne, at det hele Overslag i saa urolige Tider som disse, hvor de økonomiske Forhold er saa lidet faste, kun kan hvile paa et meget usikkert Grundlag. Der kan blive mindre Indtægter end anslaaet, og der kan ogsaa paa visse Punkter blive større Udgifter. Men jeg gentager, at Budgettet er lagt meget nøgternt og under Hensyn til det nu eksisterende Tryk paa Erhvervs-livet; hvis dette ikke forværres, vil jeg derfor antage, at Budgettet vil kunne holde.

Dalsgaard: Som allerede bemærket af den højtærede Finansminister, er Finanslovsforslaget i Aar ikke kommet tidligere til Landstinget, end det plejer, man maa vel snarere sige: tværtimod. Skal Finansloven være vedtaget inden 1. April, inden det gamle Finansaar udløber, hvad den vel skal, er der kun et Par Dage til Landstingets Behandling af den. Men i Aar maa Skylden, som den højtærede Finansminister ogsaa antydede, vel ikke lægges paa Folketingets Behandling af Finanslovsforslaget, den maa særlig lægges paa de fortvivlede Stridigheder, der nu i længere Tid har raadet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere

om Lønnings- og Arbejdsforhold. Disse Stridigheder har øvet deres uheldige Virkninger ogsaa paa Rigsdagens Trykkeri, og derved er de kommet til i høj Grad, saa vidt jeg har forstaaet, at forsinke Finanslovbehandling i Folketinget. Man maa derfor sige, at det er en Slags force majeure, der har foreligget ved Folketingets Behandling af Finansloven i Aar, og sligt maa man naturligvis bøje sig for. Der er altsaa ikke Grund til nogen særlig Kritik i Aar over, at Forslaget er kommet saa sent til dette høje Ting.

Det foreliggende Lovforslag er, saa vidt jeg ved, blevet enstemmigt vedtaget i det høje Folketing. Under Forhandlingernes Gang har der ganske vist været delte Meninger om forskellige Enkeltheder, men man har altsaa i Folketinget fra alle Sider for saa vidt kunnet bøje sig for Afstemningerne, som man sluttelig har kunnet stemme for Finanslovsforslaget i dets Helhed. Det er vel sandsynligst, at der ogsaa her i Tinget er delte Meninger om forskellige Enkeltheder i Finanslovsforslaget. Det er sandsynligst, at ikke alle Medlemmer billiger alle de Afgørelser, der er truffet af det høje Folketing. Jeg ved f. Eks. fra mit eget Parti, at ikke alle mine Partifæller billiger den Afgørelse, der er truffet af Folketinget med Hensyn til Forfatterunderstøttelser paa Finansloven. Men alligevel antager jeg, at man fra alle Sider i dette høje Ting vil lade det bero ved Folketingets Afgørelse af Enkelthederne, og at Finanslovsforslaget vil blive vedtaget af Landstinget uforandret. Denne Fremgangsmaade vil jo ogsaa stemme bedst med Landstingets sædvanlige Praksis med Hensyn til Finanslovbehandling, da jeg ikke tror, der i Aar er Bevillinger paa Finanslovsforslaget af en saadan Art, at dette Ting plejer at modsætte sig dem eller modsætte sig deres hurtige Afgørelse. Jeg kan i alt Fald paa mit Partis Vegne tilraade, at Finanslovsforslaget vedtages i den Affattelse, hvori det kom til os fra det høje Folketing.

Under disse Omstændigheder finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa nogen Omtale af de Spørgsmaal, hvorom der har været Strid i det andet høje Ting, da vi jo altsaa alligevel ikke vil søge Afgørelserne ændret, og jeg finder saa meget mindre Anledning dertil, som vi endnu ikke har faaet Folketingets Behandling af Finanslovsforslaget trykt og derfor ikke sikkert kan vide, hvad der er blevet sagt om disse Spørgsmaal i Tinget.

Hvad Finanslovsforslagets Indhold i øvrigt angaar, finder jeg heller ikke An-